

Malý táborový zpěvník

**Společensví
slunečnice, o.s.**

Abeceda	1
Amazonka	35
Blátivá cesta	12
Carpe diem	39
Franky Dlouhán	10
Hlídač krav	11
Hudsonský šífy	26
Jasný jak facka	20
Jesse James	6
Jižní kříž	31
Jožin	8
Kometa	29
Krásnou Pálavou	23
Kužel	28
Lilie	30
Louisiana	34
Mávej	4
Milej pane Danikene	14
Mississippi blues	13
Mokrý duše	19
Morituri te salutant	15
Nezacházej slunce	22
Píseň co mě učil listopad	37
Píseň malých pěšáků	18
Pověste ho vejš	17
Rána v trávě	33
Rehradice	38
Rosa na kolejích	36
Ruty šuty	2
Řekni, kde ty kytky jsou	3
Slavíci z Madridu	7
Šnečí blues	24
Šňůrky	32
Tak ahoj	16
Tak už mi má holka mává	25
Tereza	9
Toulavej	5
Vstávej holka	27
Zabili	21

C E
R: Život je jak abeceda, smysl písmen slov a vět

Am F G
Někdo našel, někdo hledá, život je jak abeceda
C G C
a z ní složíš celý svět.

C E
A je alej třešní zjara, alej bílá jako pára
Am F G
B jsou barvy zahrad v září i tu kytku čeká stáří

C jsou cesty tam a zpátky, někdy dlouhý a jindy krátký
D je domov někde v koutě, tam co končí všechny poutě

E je Eva první žena, pro hřích z ráje vyhoštěna
F je faleš, sestra zrady, k té se raděj otoč zády

G jsou gesta, nemá slova, za která se všechno schová
H jsou hvězdy, co se třpytí, barva slunce, noční kvítí

I je inkoust, barví řádky co ti čmárá do pohádky
J je jizva v duši skrytá, život jizvy nepočítá

K je kámen, nezestárne, jenom člověk má to marné
L je láska, slabé chrání, za peníze není k mání

M je matka má nás ráda, i když pláče, i když strádá
N je nouze přepych střídá, často po ní chodí bída

O je omyl to se stává, čekáš pád a přijde sláva
P je pravda, maják v bouři, oči nikdy nezamhouří

R je radost malé ptáče, co si žitím jen tak skáče
S je smutek, kreslí vrásky, často bývá z tajné lásky

T je touha, voda živá pramen v každém těle bývá
U je úžas dětských očí, že se Země vůbec točí

V je hořká vůně hlíny, každý musí mezi stíny
Z je zemřít a tak tedy, zet je konec abecedy

R:

A

1. Když projížděl jsem starým Coloradem,

E E7

tu uslyšel jsem výkřik vzdálený,

A A7 D Dmi

[: jel jsem podle hlasu a, k mému úžasu,

E E7 A

ležel tam muž k zemi skolený. :]

R: Ruty-šuty, Arizona, Texas,
 ruty-šuty, Arizona má,
 jel jsem podle hlasu a, k mému úžasu,
 ležel tam muž k zemi skolený.

2. Sklonil jsem se k jeho obličejí,
 poznal jsem v něm svého dvojníka,
 [: jeho tělo bylo probodáno nožem,
 teplá krev mu z rány vytéká. :]

R: Ruty-šuty, Arizona, Texas,
 ruty-šuty, Arizona má,
 jeho tělo bylo probodáno nožem,
 teplá krev mu z rány vytéká. :]

3. Privil ke mně hlasem zmírajícím:
 "Příteli můj, padre jediný,
 [: byla to na mě léčka, já to nevěděl,
 a jako starej vůl jsem naletěl. :]

R: Ruty-šuty, Arizona, Texas,
 ruty-šuty, Arizona má,
 byla to na mě léčka, já to nevěděl,
 a jako starej vůl jsem naletěl.

4. Když chceš, hochu, Arizonu znáti,
 musíš umět jezdit, bít se, pít,
 [: musíš umět střílet, ženy milovat,
 potom můžeš Arizonu znát. :]

R: Ruty-šuty, Arizona, Texas,
 ruty-šuty, Arizona má,
 [: musíš umět střílet, ženy milovat,
 potom můžeš Arizonu znát. :]

Ami Dmi7

1. Nadešel asi poslední den

G Emi

Podívej celá planeta blázní

Ami Dmi7

A já neuroním ani slzu pro ni

G E

Jenom zamknu dům

Ami Dmi7

2. A půjdu po kolejích až na konečnou

G Emi

Hle jak mám krok vojensky rázný

Ami Dmi7

A nezastavím ani na červenou

G

Natruc předpisům

Ami G Ami

R: Tak tady mě máš

G

C

Dnes můžeš říkat klidně co chceš

Zbylo tak málo vět

Ami G

Tak málo slov co nelžou

4. Tak už si nebudeme hrát na román

Setři růž nikdo nás nenatáčí

Je poslední den a zbyla nám jen

Miska cukroví

5. At' všechny hospody dnes doženou plán

At' svět z posledního pije a tančí

Já nebudu pít nechám naplno znít

V hlavě všechno co mám

6. Žádný slib z těch co jsem ti dal

Nejde vyplnit a nejde vzít zpátky

Tak at' točí se svět mladší o deset let

Na desce Jethro Tull

7. At' platí aspoň dnes co dřív jsem jen lhal

Carpe diem život je krátký

V tvých očích je klid

A nemám chuť snít co by bylo dál

- Dmi C F
 1. A te Rehradice na pěkný rovině,
 G Ami Dmi G7 C
 teče tam voděnka dole po dědině,
 Gmi Ami Dmi
 je pěkná, je čistá.
2. A po tej voděnce drobný rybe skáčou,
 pověz mi, má milá, proč tvý oči pláčou
 tak smutně, žalostně.
3. Pláčou oni, pláčou šohajó pro tebe,
 že sme sa dostali daleko od sebe,
 daleko od sebe.
4. Proč by neplakaly, když hlavenka bolí,
 Musijó zaplakat šohajovi kvuli,
 Šohajovi kvuli.

4.=1

- C Ami F G
 1. Řekni, kde ty kytky jsou, co se s nima mohlo stát
 C Ami Dmi G
 řekni, kde ty kytky jsou, kde mohou být,
 C Ami D7 G
 dívky je tu během dne otrhaly do jedné,
 F C Dmi G C
 kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
2. Řekni, kde ty dívky jsou, co se s nima mohlo stát,
 řekni, kde ty dívky jsou, kde mohou být,
 muži si je vyhlédli, s sebou domů odvedli,
 kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
3. Řekni, kde ti muži jsou, co se s nima mohlo stát,
 řekni, kde ti muži jsou, kde mohou být,
 muži v plné polní jdou, do války je zase zvou,
 kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
4. A kde jsou ti vojáci, co se s nima mohlo stát,
 a kde jsou ti vojáci, kde mohou být,
 řady hrobů v zákrytu, meluzína kvílí tu,
 kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
5. Řekni, kde ty hroby jsou, co se s nima mohlo stát,
 Řekni, kde ty hroby jsou, kde jen mohou být,
 Co tu kytek rozkvétá, od jara až do léta.
 Kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí.

6.=1.

E E7
 R: Mávej, mávej, mávej, mávej, mávej, mávej jen,
 A E
 nic nepomůže, že tu stojíš sama skoro celej den,
 H7 A E A E
 tak jen si mávej, mávej, mávej, mávej a dávej sbohem.

A
 1. Jó, nemáš, holka, páru, jakej pocit mám,
 E
 když prásknu do kočáru a rukou zamávám
 H7
 a cesta už mě zdraví a říká mi "těpic",
 E H7 E
 tak tohle je to pravý, jó, já už nechci víc.

R:

2. Jó, prošlapaný boty, pingl, tulácká hůl
 a na jazyku noty a pod pažema sůl
 a cesta, která mluví a říká: jenom pluj,
 a žlutý pero žlúví, jó, to je život můj.

H7 A E A E
 R: + tak jen si mávej, mávej, mávej, mávej a dávej sbohem ...

C F C F
 1. Málo jím a málo spím a málokdy tě vídám,
 C Emi Dmi G7
 málokdy si nechám něco zdát,
 F C C/H Ami F
 doma nemám stání už od jarního tání,
 Bb C
 cítím, že se blíží listopad.

Bb F C
 R: Listopadový písň od léta už slýchám,
 Dmi F C
 vítr ledový přinesl je k nám,
 Bb F C
 tak mě nečekej, dneska nikam nespíchám,
 Dmi F C
 listopadový písni naslouchám.

2. Chvíli stát a poslouchat, jak vítr větve čistí,
 k zemi padá zlatý vodopád,
 pod nohama cinká to poztrácené listí,
 vím, že právě zpívá listopad.

R:

3. Dál a dál tou záplavou, co pod nohou se blýská,
 co mě nutí do zpěvu se dát,
 tak si chvíli zpívám a potom radši pískám
 píseň, co mě učil listopad.

R:

1. Tak, jako jazyk stále naráží na vylomený zub,
 tak se vrátím k svému nádraží, abych šel zas dál,
 přede mnou stíny se dlouží a nad krajinou krouží
 podivnej pták, pták nebo mrak.

R: Tak do toho šlápní, ať vidíš kousek světa,
 vzít do dlaně dálku zase jednou zkus,
 telegrafní dráty hrajou ti už léta
 to nekonečně dlouhý monotónní blues,
 je ráno, je ráno, nohama stíráš rosu na kolejích.

2. Pajda dobře hlídá pocestný, co se nocí toulaj',
 co si radši počkaj', až se stmí, a pak šlapou dál,
 po kolejích táhnou bosí a na špagátě nosí
 celej svůj dům, deku a rum.

R: + nohama stíráš rosu na kolejích ...

1. Někdo z vás, kdo chutnal dálku, jeden z těch, co rozuměj,
 ať vám poví, proč mi říkaj, proč mi říkaj Toulavej.
 Kdo mě zná a v sále sedí, kdo si myslí: je mu hej,
 tomu zpívá pro všední den, tomu zpívá Toulavej.

R1. Sobotní ráno mě neuvidí u cesty s klukama stát,
 na půdě celta se prachem stydí
 a starý songy jsem zapomněl hrát, zapomněl hrát.

2. Někdy v noci je mi smutno, často bejvám doma zlej.
 Malá daň za vaše "umí", kterou splácí Toulavej.
 Každý měsíc je jiná štace, čekáš, kam tě ulože,
 je to fajn, vždyť přece zpívá, třeba smutně, Toulavej.

R.

3. Víím, že jednou někdo přijde, tiše pískne: "No tak 'dem!"
 Známí kluci ruku stisknou, řeknou: "Vítej, Toulavej!"
 Budou hvězdy, jako tenkrát, až tě v očích zabořej,
 celou noc jim bude zpívat jeden blázen - Toulavej.

R2. Sobotní ráno mi poletí vstříc, budeme u cesty stát,
 vypráším celtu a můžu vám říct,
 že na starý songy si vzpomenu rád, vzpomenu rád.
 Někdo z vás Toulavej.

1. Jesse James chlapík byl, hodně lidí odpravil,
 vlaky přepadával rád,
 boháčům uměl brát, chudákům dával zas,
 přál bych vám, aby jste ho mohli znát.

R: Jó Jesse ženu svou tady nechal ubohou
 a tři děcka, říkám vám,
 ale tenhle přítel hadí, ten vám Jesse zradí,
 já vím tenkrát v noci prásk ho sám.

2. Jednou vám byla noc, měsíc tenkrát svítil moc,
 když tu vláček zůstal stát,
 kdekdo ví, že ten vlak přepad James kabrňák,
 Jesse sám se svým bráchou akorát.

R:

3. Jedenkrát Jesse James sedí doma za stolem
 a svým dětem vypráví,
 Robert Ford v nočních tmách připlíží se jako vrah
 a on vám Jesse Jamese odpraví.

R:

1. Byly krásný naše plány,
 byla jsi můj celej svět,
 čas je vzal a nechal rány,
 starší jsme jen o pár let.

2. Tenkrát byly děti malý,
 ale život utíká,
 už na "táto" slyší jinej,
 i když si tak neříká.

R: Nebe modrý zrcadlí se
 v řece, která všechno ví,
 stejnou barvu jako měly
 tvoje oči džínový.

3. Kluci tenkrát, co tě znali,
 všude, kde jsem s tebou byl,
 "Amazonka" říkávali,
 a já hrdě přisvědčil.

4. Tvoje strachy, že ti mládí
 pod rukama utíká
 vedly k tomu, že ti nikdo
 "Amazonka" neříká.

R:

5. Zlatý kráse cingrlátek,
 jak sis časem myslela,
 vadil možná trampskej šátek,
 nosit dáls' ho nechtěla.

R: Ted' jsi víla z paneláku,
 samá dečka, samej krám,
 já si přál jen, abys byla
 pořád stejná, přísahám,
 pořád stejná, přísahám.

Emi

1. Ten, kdo by jednou chtěl bejt vopravdickej chlap

G D Emi
a na šífu křížit svět ho neleká,
ted' příležitost má a stačí, aby se jí drap',
G D Emi
at' na tu chvíli dlouho nečeká.

Emi G D G D G D A Emi
R: Louisiana, Louisiana zná už dálky modravý,
G D G D G D
bílá Louisiana, jako víra pevná loď,
Emi D Emi
podepiš a s náma pojd', taky hned si z bečky nahní na zdraví.

2. Jó, tady každej z nás má ruku k ruce blíž,
když to musí bejt, i do vohně ji dá,
proti nám je pracháč i kostelní myš,
nám stačí dejchat volně akorát.

R:

3. Až budem někde dál, kde není vidět zem,
dvě hnáty křížem vzhůru vyletí,
zas bude Černej Jack smát se nad mořem,
co je hrobem jeho obětí.

R:

Ref: La la la...

Em H7 Em
1. Nebe je modrý a zlatý, bílá sluneční záře,
H7 Em
horko a sváteční šaty, vřava a zpocený tváře,
H7 Em
vím co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná,
H7 Em
kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína.

Am Em
R: Jó, žízeň je veliká, život mi utíká,
H7 Em
nechte mě příjemně snít,
Am Em
ve stínu pod fíky poslouchat slavíky,
H7 Em
zpívat si s nima a pít.

2. Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně vzhlídlá,
oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla.
Dobře vím, co znamená pád do nástrah dívčího klína,
někdo má pletky rád, já radši sklenici vína.

R: Jó, žízeň...

R: Žízeň...

3. Nebe je modrý a zlatý, ženy krásný a cudný,
mantily, sváteční šaty, oči jako dvě studny.
Zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jak ta zahrada stinná,
kdo chce, at' mi závidí, já si dám sklenici vína.

R: Jó, žízeň...

R: La la la...

Ami E Ami
 1. Jedu takhle tábořit Škodou 100 na Oravu,
 E Ami
 spěchám proto, riskuji, projíždím přes Moravu.
 G7 C G7 C E
 Řadí tam to strašidlo, vystupuje z bažin,
 Ami E Ami G7
 žere hlavně Pražáky, jmenuje se Jožin.

C G7
 R: Jožin z bažin močálem se plíží,
 C
 Jožin z bažin k vesnici se blíží,
 G7
 Jožin z bažin už si zuby brousí,
 C
 Jožin z bažin kouše, saje, rdousí.
 F C G C
 Na Jožina z bažin, koho by to napadlo,
 F C G C E
 platí jen a pouze práškovací letadlo.

2. Projížděl jsem dědinou cestou na Vizovice,
 přivítal mě předseda, řek' mi u slivovice:
 'Živého či mrtvého Jožina kdo přivede,
 tomu já dám za ženu dceru a půl JZD!'

R:

3. Říkám: 'Dej mi, předsedo, letadlo a prášek,
 Jožina ti přivedu, nevidím v tom háček.'
 Předseda mi vyhověl, ráno jsem se vznesl,
 na Jožina z letadla prášek pěkně klesl.

R: Jožin z bažin už je celý bílý,
 Jožin z bažin z močálu ven pílí,
 Jožin z bažin dostal se na kámen,
 Jožin z bažin - tady je s ním amen!
 Jožina jsem dostal, už ho držím, johoho,
 dobré každé lóve, prodám já ho do ZOO.

Ami G Ami G
 R: Každý ráno boty zouval, orosil si nohy v trávě,
 Ami G Ami Emi Ami
 že se lidi mají rádi, doufal, a procitli právě.
 Ami G Ami G
 Každý ráno dlouze zíval, utřel čelo do rukávu,
 Ami G Ami Emi Ami
 a při chůzi tělem sem-tam kýval, před sebou sta sáhů.

C G F C
 1. Poznal Moravěnku krásnou
 Ami G C
 a vínečko ze zlata,
 G F C
 v Čechách slávu muzikantů
 Ami Emi Ami
 umazanou od bláta.

R:

2. Toužil najít studánečku
 a do ní se podívat,
 by mu řekla: proč, holečku,
 musíš světem chodívat.

3. Studánečka promluvila:
 to ses' musel nachodit,
 abych já ti pravdu řekla,
 měl ses' jindy narodit.

Ami Emi Ami

R: + [: před sebou sta sáhů ... :]

Hmi E
 1. Pod strání v skále schovaný, přečkávaj' právě první déšť,
 A D F#
 brnkaj' si pár písniček, co znaj',
 Hmi E
 nad ohněm visí na šňůrkách pár věcí, na něž déšť' si sáh',
 A D F#
 ruce hřeje jahodovej čaj.

Hmi
 R: 'Tak ahoj!' zazní z dálky, to zahlédli je kluci,
 E D F#
 co jsou vedle v ňáký stodole, taky zastavil je hrom,
 Hmi
 'tak ahoj!' - pozdrav bez obálky, večer budou asi sedět spolu,
 E A Hmi
 když už se tak sešli a jsou správně v tom.

2. Potok se trochu rozpíná, zaplavil už dost nízký břeh,
 kamarádi, jde se trochu výš,
 když voda oheň zhasíná a úeska je na zádech,
 vystupujou k nebi trochu blíž.

R:

C D G
 1. Ten den, co vítr listí z města svál,
 C D Emi
 můj džíp se vracel, jako by se bál,
 C D G
 že asfaltový moře odliv má
 C D E
 a stáj že svého koně nepozná.

G D
 R: Řekni, kolik je na světě, kolik je takovejch měst,
 Ami Emi
 řekni, kdo by se vracel, všude je tisíce cest,
 G D
 tenkrát, když jsi mi, Terezo, řekla, že ráda mě máš,
 Ami Emi
 tenkrát ptal jsem se, Terezo, kolik mi polibků dáš
 D G
 naposled, naposled.

2. Já z dálky viděl město v slunci stát
 a dál jsem se jen s hrůzou mohl ptát,
 proč vítr mlátí spoustou okenic,
 proč jsou v ulici auta, jinak nic?

R:

3. Do prázdných beden zotvíranejch aut
 zaznívá odněkud něžný tón flaut
 a v závěji starýho papíru
 válej' se černý klapky z klavíru.

R:

4. Tak loudám se tím hrozným městem sám
 a vím, že Terezu už nepotkám,
 jen já tu zůstal s prázdnou ulicí
 a osamělý město mlčící.

R:

1. Kolik je smutného, když mraky černé jdou
 lidem nad hlavou, smutnou dálavou,
 já slyšel příběh, který velkou pravdu měl,
 za čas odletěl, každý zapomněl.

R: Měl kapsu prázdnou Frenky dlouhán,
 po Státech toulal se jen sám,
 a že byl veselej, tak každej měl ho rád.
 tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál,
 a každý, kdo s ním chvílku byl,
 ten dlouho se pak smál.

2. Tam, kde byl pláč, tam Frenky hezkou píseň měl,
 slzy neměl rád, chtěl se jenom smát,
 a když pak večer ranče tiše usínaj',
 Frankův zpěv jde dál, nocí s písni dál.

R:

3. Tak jednou Frenkyho vám našli, přestal žít,
 jeho srdce spí, tiše smutně spí,
 bůh ví, jak, za co tenhle smíšek konec měl,
 farář píseň pěl, umíráček zněl.

R:

1. Spí Jižní kříž,
 jak říkali jsme hvězdám kdysi v mládí,
 to na studený zemi
 ještě uměli jsme milovat a spát.

2. Dál, však to znáš,
 světem protloukal ses, jak ten život pádí,
 dneska písničky třeba vod Červánku
 dojmou tě, jak vrátil bys' to rád.

R: Zase toulal by ses Foglarovým rájem
 a stavěl Bobří hráz,
 se smečkou vlků čekal na jaro,
 jak stejská se, až po zádech jde mráz.

3. Spí Jižní kříž,
 vidí všechna místa, kde jsi někdy byl,
 to když, naplněnej smutkem,
 jsi plakal, plakal nebo snil.

R:

4. Spí Jižní kříž, jak říkali jsme hvězdám kdysi v mládí...

Emi H7
 1. Noční stíny lekaly nás,
 Emi H7
 kdejaká sůva letící tmou,
 C G
 zlámaný větve, možná, že laň,
 Ami H7
 my pomalu dál táhli, dál.

2. Až někdo zahlíd' světlo v dálce,
 tlumený zpívání vítr tmou
 zanes' až k nám, no konečně hrál,
 někdo tam hrál, písničku hrál.

Emi Hmi Emi
 R: Zazpívej, já k ohni si dám nohy blíž,
 Hmi Emi
 povídej, no, koho si potkal a kde tu spíš.

3. u ohně parta v pískovejch blůzách,
 na krku šátky, lilie,
 lámou mi palce a já zmůžu se jen:
 no zaplat' pámbu, že už.

R: Emi H7 Emi H7 C G Ami H7
 R:

D G A7 D
 Pam pdadadm.....

D
 1. Když jsem byl malý, říkali mi naši:
 "Dobře se uč a jez chytrou kaši,
 G A7 D
 až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv,
 takový doktor sedí pěkně v suchu,
 bere velký peníze a škrábe se v uchu,"
 G A7 D
 já jim ale na to řek': "Chci být hlídačem krav."

D
 R: Já chci mít čapku s bambulí nahoře,
 jíst kaštany, mýt se v lavoře,
 G A7 D
 od rána po celý den zpívat si jen,
 D G A7 D
 zpívat si: pam pam pam padadadam ...

2. K vánocům mi kupovali hromady knih,
 co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet' jsem z nich:
 nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy,
 ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
 každý na mě hleděl jako na pytel blech,
 každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

R:

3. Dnes už jsem starší a vím, co vím,
 mnohé věci nemůžu a mnohé smím,
 a když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré trávy,
 s nohama křížem a s rukama za hlavou
 koukám nahoru na oblohu modravou,
 kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

R:

dál v E dur pam padadadadam... E A H7 E
 dál v F#dur pam padadaddaam... F# H C#7 F# C#7 F#

C Emi
 R: Blátivou, blátivou, blátivou, blátivou
 F C
 cestou dál nechceš jít,
 F C Emi
 kde jen máš touhu bláznivou,
 Dmi G C
 kde jen máš, co chtěl jsi mít, chtěl jsi mít.

Ami G Ami
 1. A tak se koukáš, jak si kolem hrajou děti,
 C G C
 ve slunci kotě usíná,
 F G C Ami
 a jak si před hospodou vyprávějí kmeti,
 D7 G
 život prej stále začíná.

2. Z města tě vyhánějí ocelové stíny,
 jak dříve šel bys asi rád,
 z bejvalejch cest ti zbyly potrhaný džíny,
 čas běží, je to ale znát.

R:

3. Na poli pokoseným přepočítáš snopy,
 do trávy hlavu položíš,
 zdá se ti o holkách, co oči vždycky klopí,
 po jiným ani netoužíš.

4. Mělký jsou stíny, dole zrcadlí se řeka,
 nad jezem kolébá se prám,
 kolem je ticho, že i vlastní hlas tě leká,
 a přesto necítíš se sám.

R:

Ami
 1. Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,
 chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,
 Dmi G7
 zmizela jako laň u lesa v remízku,
 C E7
 v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.
 2. Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
 až příště přiletí, my už tu nebudem,
 my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,
 spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

Ami Dmi
 R: O vodě, o trávě, o lese,
 G7 C
 o smrti, se kterou smířit nejde se,
 Ami Dmi
 o lásce, o zradě, o světě
 E E7 Ami
 a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.

3. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
 pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
 hledal, až našel v hvězdářských triedrech
 tajemství, která teď neseme na bedrech.

4. Velká a odvěká tajemství přírody,
 že jenom z člověka člověk se narodí,
 že kořen s větvemi ve strom se spojuje
 a krev našich nadějí vesmírem putuje.

R: Na na na ...

5. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf
 zpod rukou umělce, který už nežije,
 šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat,
 marnost mne vysvlékla celého donaha.

6. Jak socha Davida z bílého mramoru
 stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
 až příště přiletí, ach, pýcho marnivá,
 my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.

R: O vodě, o trávě, o lese,
 o smrti, se kterou smířit nejde se,
 o lásce, o zradě, o světě,
 bude to písnička o nás a kometě ...

Emi

1. V kuželu světél půlnočních vlaků koleje, les,
 tu a tam křídla zmatenejch ptáků, přejetej pes,
 a v křoví u trati ještě pár tuláků,
 co hledaj', kde jak spát,
 kolik je hvězd, tolik je cest, když chceš si hrát.

2. V kamenech tratí tu a tam květ, bláto a mech,
 s rachotem letí semafor vzhůru, jak jsi se lek',
 ke skále přitisknutej doufáš,
 že dveře žádný nebudou vlát,
 za vlakem vítr bude si s listím akátů hrát.

R: Jak stejská se, když tejděn vleče se jak pluh,
 když práce, spěch a spánek jsou jak jeden kruh.

3. V kuželu světél půlnočních vlaků koleje, les,
 tu a tam křídla zmatenejch ptáků, přejetej pes,
 a tichej netopýr nad hlavou přelítne,
 možná usnul a v světle spad',
 kolik je hvězd, tolik je cest, když chceš si hrát.

R:
 R:

Ami Dmi
 1. Říkali mu Charlie a jako každej kluk
 Ami G Ami
 kalhoty si o plot potrhal,
 říkali mu Charlie a byl to Toma vnuk,
 Ami G Ami
 na plácku rád košíkovou hrál,
 C F
 křídou kreslil po ohradách plány dětskejch snů,
 Dmi E
 až mu jednou ze tmy řekli: konec je tvejch dnů,
 Ami Dmi
 někdo střelil zezadu a vrub do pažby vryl,
 Ami G Ami
 nikdo neplakal a nikdo neprosil.
 C Ami F G C
 R: Mississippi, Mississippi, černý tělo nese říční proud,
 Ami F G C Ami
 Mississippi, Mississippi, po ní bude jeho duše plout.

2. Říkali mu Charlie a jako každej kluk
 na trubku chtěl ve smokingu hrát,
 v kapse nosil kudlu a knoflíkovéj pluk,
 uměl se i policajtům smát,
 odmalička dobře věděl, kam se nesmí jít,
 který věci jinejm patří a co sám může mít,
 že si do něj někdo střelí jak do hejna hus,
 netušil, a teď mu řeka zpívá blues.

R:
 3. Chlapec jménem Charlie, a jemu patří blues,
 ve kterým mu táta sbohem dal,
 chlapec jménem Charlie snad ušel cesty kus,
 jako slepý na kolejích stál,
 nepochopí jeho oči, jak se může stát,
 jeden že má ležet v blátě, druhej klidně spát,
 jeho blues se naposledy řekou rozletí,
 kdo vyléčí rány, smaže prokletí.

R:
 C Ami
 R: + [: [: Mississippi, Mississippi ... :] :]

- A H7 E7 A D7 E7 A
 1. Milej pane Dänikene, přijed'te k nám na Hanou.
 Olomouc je v tomto směru ještě neprobádanou.
 D G D H
 Na co byste pořád lítal za ufóny do Peru.
 A H7 E7 A D7 E7 A
 Zajed'te k nám na Hanou a já to s váma proberu.
2. Ve vinárně budem trávit velmi plodné večery.
 Velmi si je pochvaloval pan Clarke i pan Bradbury.
 Po záchodcích budem zkoumat tajuplné symboly,
 které mohou mimo jiné znamenati cokoli.
3. Nakreslím vám plánek lodě, co mně vezme na Pluto.
 Bude stačit jen dát páku do polohy Zapnuto.
 O další se postarají navigační roboti.
 Kočka se nám za tu cestu pětsetšestkrát okotí.
4. Milej pane Dänikene přijed'te k nám na Hanou.
 Počkám na vás zejtra večer ve špitále za bránou
 Vy to víte jak to bolí, když vám nikdo nevěří.
 Já už končím sestřička nás právě volá k večeři...

- G Ami7 Hmi7
 1. Vstávej, holka, bude ráno
 Ami7 D G
 kalný jako Metuje.
 Ami7 Hmi7
 Zahraju ti na piáno,
 Ami7 D G
 jen co zjistím, kde tu je.
 Emi Ami Emi Ami
 Jedno stojí tamhle v koutě
 D7 A7 D7
 bez pedálů, bez kláves.
 G Ami7 Hmi7
 V tomhle jednou povezou tě
 Ami7 D G
 funebráci přes náves.
2. Báby budou mlíti pantem,
 chlapi bručet pod kníry:
 "Tahala se s muzikantem,
 proto tyhle manýry."
 Housle budou svými trylky
 opěvovat tichounce,
 všechny tyhle horký chvílky
 ve studený garsónce
3. Pak na dráty telefonní
 jako noty na linky
 sednou hvězdy, které voní
 jak rumový pralinky.
 Z nich ti potom loutna s flétnou
 naposledy zahraje,
 že se naše duše střetnou
 hned za bránou do ráje.
4. Vstávej, holka, bude ráno
 kalný jako Metuje.
 Zahraju ti na piáno,
 jen co zjistím, kde tu je.
 Dopij tenhle zbytek rumu,
 at' je zase veselo,
 jsme tu spolu z nerozumu,
 tak co by nás mrzelo.

1. Ten, kdo nezná hukot vody lopatkama vířený
 jako já, jó, jako já,
 kdo hudsonský slapy nezná sírou pekla sířený,
 at' se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
2. Ten, kdo nepřekládál uhlí, šíf když na mělčinu vjel,
 málo zná, málo zná,
 ten, kdo neměl tělo ztuhlý, až se nočním chladem chvěl,
 at' se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
 R: Ahoj, páru tam hod',
 at' do pekla se dříve dohrabem,
 johoho, johoho.
3. Ten, kdo nezná noční zpěvy zarostenejch lodníků
 jako já, jó, jako já,
 ten, kdo cejtí se bejt chlapem, umí dělat rotyku,
 at' se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
4. Ten, kdo má na bradě mlíko, kdo se rumem neopil,
 málo zná, málo zná,
 kdo necejtíl hrůzu z vody, kde se málem utopil,
 at' se na hudsonský šífy najmout dá, johoho. R:
5. Kdo má roztrhaný boty, kdo má pořád jenom hlad
 jako já, jó, jako já,
 kdo chce celý noci čuchat pekelnýho vohně smrad,
 at' se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
6. Kdo chce zhebnout třeba zejtra, komu je to všechno fuk,
 kdo je sám, jó, jako já,
 kdo má srdce v správným místě, kdo je prostě příma kluk,
 at' se na hudsonský šífy najmout dá, johoho. R: + johoho....

1. Cesta je prach a štěrk a udusaná hlína
 a šedé šmouhy kreslí do vlasů
 a z hvězdných drah má šperk, co kamením se spíná,
 a pírkou touhy z křídel Pegasů.
 A z hvězdných drah má šperk, co kamením se spíná,
 a pírkou touhy z křídel Pegasů.
2. Cesta je bič, je zlá jak pouliční dáma,
 má v ruce štítiky, v pase staniol,
 [: a z očí chtíč jí plá, když háže do neznáma
 dvě křehké snítky rudých gladiol. :]
- R: Seržante, písek je bílý jak paže Daniely,
 počkejte chvíli! Mé oči uviděly
 tu strašně dávnou vteřinu zapomnění,
 seržante! Mávnou, a budem zasvěceni!
 Morituri te salutant, morituri te salutant!
3. Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá
 a písek víří křídlo holubí,
 [: a marš mi hrál zvuk děl, co uklidnění skýtá
 a zvedá chmýří, které zahubí. :]
4. Cesta je tér a prach a udusaná hlína,
 mosazná včelka od vlkodlaka,
 [: rezavý kvér - můj brach a sto let stará špína
 a děsně velká bílá oblaka. :]
 R:

- C G F
1. Na Pacifik se náš vlak řítí a do tmy svítí
C G
pár žhavejch vajglů cigaret,
C G F
kamarád sehnal flašku pití, a kdo ji chytí,
C G C
ten od ní nevodtrhne ret.
2. Už se nám tunel v zádech ztrácí, táhnem jak ptáci
na jih do Kalifornie,
možná tam pro nás mají práci, na týchle štaci
zřejmě se špatně nežije.
- C F G C
R: Miami Beach a slunko zlatý, boys kudrnatý,
F
od léta klíč a nahý paty,
C G
to je naše Kalifornie,
C F G C
tam budu žít a jenom zpívat, pít a holky líbat,
F
když budeš chtít, přijď se podívat,
C G C
vlak ti jede v pátek, tak ahoj.
3. Na vekslech se nám vagón kývá, jen pár mil zbývá
do slunný Kalifornie,
hobo se pod vagonem skrývá, cesta ubíhá,
Lucie noci upije.
4. Zas kolem frčí známý místa a vlak se chystá,
že sjede z hor do údolí,
tulák je věčněj optimista, je duše čistá,
z dalek ho oči nebolí.

R: Miami Beach ...

- Emi D C Emi
1. Posledních pár minut zbejvá jen,
D A Emi
máš teplou dlaň, už se stmívá,
D C Emi
těžký je říct, že se končí den,
D A C E
vlak poslední vagón mí- vá.
- G F D
R: Tak už mi má holka mává, ve vočích má slzy pálivý,
Emi C A7 D7
život jde dál, to se stává, já to vím,
G F D
tak už mi má holka mává, výpravčí zelenou dává,
Emi
tak jed', jed', jed', tak jed', jed', jed',
tak jed', jed', jed', tak jed'.
2. Koleje jsou cejchem loučení,
holkám se ve vočích střádá,
smutek je šátek osamění,
co mužskejm na cestu mává.
- R: Tak už mi ...
3. Za zády zůstal mi pláč a smích
do tmy se můj vlak teď řítí
zmizela holka jak loňskej sních
a světla měst v dálce svítí.
- R: Tak už mi ...

G C7 G D/F# G C G D7
 1. Jednou jeden šnek šíleně se lek',
 G G7 C Cmi
 nikdo už dnes neví, z čeho se tak zjevil,
 G C7 D7 G D7
 že se dal hned na útěk.

2. Přes les a mýtinu rychlostí půl metru za hodinu,
 z ulity pára, ohnivá čára,
 měl cihlu na plynu.

3. Ale v jedné zatáčce, tam v mechu u svlačce,
 udělal šnek chybu, nevyhnul se hříbu,
 nevyhnul se bouračce.

4. Hned seběhl se celý les a dali šneka pod pařez,
 tam v tom lesním stínu, jestli nezahynul,
 tak leží ještě dnes.

5. A kdyby použil vůz anebo autobus,
 [: nebylo by nutné zpívat tohle smutné,
 smutné šnečí blues. :]

Rec: Na dnešek jsem měl divnej sen: slunce pánilo a před saloonem
 stál v prachu dav, v tvářích cejch očekávání. Uprostřed
 popraviště z hrubých klád šerifův pomocník sejmul z hlavy
 kápi a dav zašuměl překvapením. I já jsem zašuměl
 překvapením: ten odsouzenec jsem byl já a šerif četl
 neúprosným hlasem rozsudek:

Emi G D
 1. Pověste ho vejš, ať se houpá, pověste ho vejš, ať má dost,
 Ami Emi D Emi
 pověste ho vejš, ať se houpá, že tu byl nezvaný host.

2. Pověste ho, že byl jinej, že tu s náma dejchal stejnej vzduch,
 pověste ho, že byl línej a tak trochu dobrodruh.

Emi G D
 *: Pověste ho za El Paso, za Snídani v trávě a Lodní zvon,
 Ami Emi
 za to, že neoplýval krásou
 C H7 Emi
 a že měl country rád a že se uměl smát i vám.

G D Ami G D
 R: Nad hlavou jen slunce pálí, konec můj nic neoddálí,
 G D
 do mejch snů se dívám zdáli
 Ami H7
 a do uší mi stále zní tahle píseň poslední.

3.=1.

4. Pověste ho za tu banku, v který zruinoval svůj vklad,
 za to, že nikdy nevydržel na jednom místě stát.

5.=1.

6. Pověste ho za tu jistou, který nesplnil svůj slib,
 že byl zarputilým optimistou, a tak dělal spoustu chyb.

*: Pověste ho, že se koukal a že hodně jedl a hodně pil,
 že dal přednost jarním loukám,
 a pak se oženil a pak se usadil a žil.

R: 7.=1.

G C D
 1. Je nás víc než loni,
 G C D
 obyčejnejch pěšáků,
 Hmi C
 chodíme hledat víru svou,
 G D
 v dlažbě ukrytou, jsme děti ulice.

2. Ráno bývají smutný nádraží,
 lásky odjíždějí se vdát,
 na peróně stojí schoulený,
 s dálkou snoubený pěšáci silnice...

F G
 R: Má svou jistou píseň,
 F G
 s košilí kdo spí drátěnou,
 Hmi C
 ó, lidé, tiše půjdeme
 G D G
 do starý vrby zvolat: hallo, jdem dál, hallo.

3. Jednou zuje pěšák boty své
 na šachovnici světa rád,
 vykouří doutník, lehne si
 do stoky pod širák a bude snít.

4. O malých dětech na nádraží,
 co hledají mámy a duši svou,
 ptáci pod křídly je ukryjou
 a pak v objetí s nimi odletí.

R:

3. Půlnoční vítr už vyhrává
 píseň malých pěšáků,
 ulicí smutkem dlážděnou,
 tichou dálnicí, tichou dálnicí půjdeme dál...

D A
 1. Krásnou Pálavou
 Hmi F#mi
 krásný holky jdou
 Emi A
 bez krojů a bosý
 D A
 džbánky cinkají
 Hmi F#mi
 víno chutnají
 Emi A D G D
 až se těla bílá orosí
 A
 R: V očích oheň zabliká
 Gdim Hmi
 každou vteřinou jsou svý
 E
 při chůzi jim tančí boky
 A
 jako opilý
 2. Rády mívají
 táhle zpívají
 za úrodu prosí
 krásnou Pálavou
 krásný holky jdou
 kroužky ve své kůži nenosí
 3. Krásnou Pálavou
 krásný holky jdou
 krásný mívají spády
 já tam přístav mám
 láhve otvírám
 často mívám častý deja-vu
 R: V očích oheň zabliká...
 4. Krásnou Pálavou
 krásný holky jdou
 krásný mívají spády
 já tam přístav mám
 láhve otvírám
 Emi A
 často mívám častý
 Emi A D G D
 často mívám častý deja-vu

- G Ami
 1. Nezacházej, slunce, nezacházej ještě,
 D C D
 já mám potěšení na dalekej cestě,
 G Hmi Emi G Ami D G
 já mám potěšení na dalekej cestě.
2. Já má potěšení mezi hory-doly,
 [: žádnéj neuvěří, co je mezi námi. :]
3. Mezi náma dvouma láska nejstálejší,
 [: a ta musí trvat do smrti nejdelší. :]
4. Trvej, lásko, trvej, nepřestávaj trvat,
 [: až budou skřivánci o půlnoci zpívat. :]
5. Skřivánci zpívali, můj milej nepřišel,
 [: on se na mě hněvá, nebo za jinou šel. :]

- Ami Emi Ami
 1. My seděli to zamračený ráno
 Emi D
 u řeky, jen kousek za městem,
 F C Ami G
 na obrácený lodi, u grogu, jak to chodí,
 Dmi G E7
 se vysmívali všedním starostem.
2. Ta kytara, co dal mi s sebou brácha,
 kterej říkal: "Moc ji nevomlat!",
 za všechny prachy stála, hlavně, že trochu hrála,
 ta překližková hrůza, lad' jak lad'!
- F Bb F
 R: Partu cvoků, co maj' duši mokrou,
 Dmi C G
 život jednou do cesty mi dal,
 F C
 [: jsem rád, že to tak bylo, to se mu podařilo,
 Dmi G C C7 E7
 sám bych si snad líp nevybral. :]
3. Na břehu kalný spěchající vody,
 kolem který vede stará trať,
 my zpívali a hráli jen vo tom, co jsme znali,
 a i když trochu falešně, tak at'!
- F Bb F
 R: + partu cvoků, co maj' duši mokrou ...

1. Tak už to vře a chlapi vostrý jsou jak meče
 a že maj' vztek, tak pijou, co jen trochu teče,
 na lodi jak by měla přijít velká bouře,
 to, co se děje, skoro podobá se vzpouře.

2. Začal si kapitán, co hrozný tvrdil věci,
 za který držet by ho měli v pevný kleci,
 říkal, že svět je vlastně velikánská koule,
 a nikdo nevěřil mu ani na půl coule.

R: Jasný jak facka, země je placka
 a kolem dokola jen oceán,
 do tisíc láter, tvrdil to páter,
 a to je víc než kapitán,
 ten když si nahne, hned ho to táhne
 Pořád na západ do Indie,
 po zlatě prahne, skončí na ráhně
 a dyl než tejden nepřezije.

3. Bylo by snadnější než jeho tvrdou hlavu
 přesvědčit vorvaně anebo mořskou krávu,
 že kdo se jednou vydal do neznámejch proudů,
 dostal se zaručeně k poslednímu soudu.

R:

1. Zabili, zabili chlapa z Koločavy,
 řekněte hrobaři, kde je pochovaný.

R. Bylo tu, není tu, havrani na plotu,
 bylo víno v sudě, teď tam voda bude,
 není, není tu.

2. Špatně ho zabili, špatně pochovali,
 vlci ho pojedli, ptáci rozklovali.
 R.

3. Vítr ho roznesl po dalekém kraji,
 havrani pro něho po poli krákají.
 R.

4. Kráká starý havran, krákat nepřestane,
 dokud v Koločavě živý chlap zůstane.